

Sygn. akt: I C 98/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Kubicki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko S. Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. Ś. na rzecz powoda U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 1.137.571,25 zł (milion sto trzydzieści siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od 22 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,

II. nakazuje ściągnąć od powoda U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w O.) kwotę 42.659 (czterdzieści dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem brakującej części opłaty od pozwu,

III. przyznaje kuratorowi ustanowionemu w procesie dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – D. W. wynagrodzenie w kwocie 1.800 (tysiąc osiemset) złotych, które nakazuje wypłacić z zaliczki powoda, która wpłynęła w tej kwocie na konto dochodów budżetowych w dniu 9 marca 2016 r.,

IV. zasądza od pozwanego S. Ś. na rzecz powoda U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 65.879 (sześćdziesiąt pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia R. K.

Sygn. akt I C 98/16

UZASADNIENIE

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (w dalszej części: Fundusz) w pozwie z dnia 27 lipca 2015 r. wniósł o zasądzenie od S. Ś. kwoty 1.137.571,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że pozwanego i (...) S.A. w W. (w dalszej części: Bank) łączyła umowa pożyczki hipotecznej. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania odstępując od regulacji płatności w sposób przewidziany w umowie.

W związku z naruszeniem przez wymienionego postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego Bank skorzystał z uprawnienia do wypowiedzenia umowy. Następnie uzyskał tytuł wykonawczy, na podstawie którego wszczął postępowanie egzekucyjne. W dniu 17 września 2013 r. Bank zawarł z Funduszem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy pożyczki hipotecznej. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela określoną na wstępie wierzytelność i jest uprawniona do jej dochodzenia na drodze sądowej. W wyjaśnieniu dochodzonej pozewem kwoty, strona powodowa wskazała, że składa się na nią suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 454.315,20 zł, odsetki 682.490,53 zł oraz 765,52 zł. /k. 3-4/

Nakazem zapłaty z dnia 28 lipca 2015 r. wydanym w postępowaniu nakazowym Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 r. nakaz zapłaty został uchylony na podstawie art. 502¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 499 § 1 ust. 4 k.p.c. /k. 88,121/

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego S. Ś.

w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz stosownego wynagrodzenia. Uzasadniając stanowisko podniósł, że strona powodowa nie udowodniła, iż umowa pożyczki hipotecznej została zawarta przez pozwanego. Wskazał również, że pozwany nie został powiadomiony, wbrew postanowieniom umowy, o cesji wierzytelności. Kurator zwrócił nadto uwagę, że wysokość i sposób naliczenia odsetek narusza zasady współżycia społecznego. /k. 145-146/

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 grudnia 2006 r. S. Ś. zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki hipotecznej Nr (...) (...) (Nr (...)), na mocy której bank postawił do jego dyspozycji kwotę 464.500 zł. Spłata przedmiotowej umowy została zabezpieczona wpisem ograniczonego prawa rzeczowego w postaci hipoteki umownej zwykłej w kwocie 464.500 zł oraz hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 102.190.00 zł, które zostały ustanowione na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...).

Pozwany w piśmie z dnia 18 grudnia 2006 r. wyraził zgodę na dokonanie przez (...) S.A. ewentualnego przelewu wymagalnej wierzytelności wynikającej z tytułu udzielonej pożyczki hipotecznej Nr (...) (...) w kwocie 464.500 zł na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny lub fundusz sekurytyzacyjny.

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania odstępując od regulacji płatności w sposób przewidziany w umowie.

Umowa pożyczki hipotecznej z dnia 18 grudnia 2006r. została wypowiedziana przez (...) S.A. w piśmie z dnia 15 stycznia 2008 r. Pismo powyższe zostało wysłane na adres zamieszkania pozwanego i odebrane w dniu 21 stycznia 2008 r.

Pismem z dnia 5 marca 2008 r. pozwany został wezwany do uregulowania w terminie 7 dni należności w kwocie 454.315,20 zł wraz z odsetkami i kosztami.

W dniu 3 kwietnia 2008 r. (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr(...)(...), w treści którego wskazał, że S. Ś. posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 454.315,20 zł z tytułu niespłaconej pożyczki hipotecznej wraz z należnymi odsetkami od dnia 29 listopada 2007 r. do dnia 2 kwietnia 2008 r. w wysokości 27.143,97 zł i kosztami w kwocie 49 zł. Z treści (...) wynika, że dalsze odsetki od dnia 3 kwietnia 2008 r. cedent nalicza według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. (w dacie jego wystawienia 29.00 % w stosunku rocznym) od kwoty należności głównej 454.315,20 zł.

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej nadał 3 czerwca 2008 r. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) klauzulę wykonalności na rzecz (...) S.A. z jednoczesnym ograniczeniem egzekucji do kwoty 696.750 zł, sygn. akt I Co 238/08.

Na podstawie wniosku z dnia 5 sierpnia 2008 r. wszczęte zostało przeciwko S. Ś. postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą KM 574/08 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...), które zakończyło się umorzeniem z uwagi na jego bezskuteczność.

Wnioskiem z dnia 4 września 2013 r. (...) S.A. ponownie wystąpił o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko S. Ś. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Postanowieniem z 15 października 2013 r. postępowanie umorzono z art. 825 pkt 1 k.p.c., KM 10520/13.

(dowód: umowa pożyczki hipotecznej z załącznikami k. 8-18; oświadczenie (...) k. 19-20; pismo (...) z 15.01.2008 r. z dowodem doręczenia k. 21-22, (...) k. 23-24; postanowienie z dnia 30.05.2008r. k. 25; tabela oprocentowania k. 26-27; oświadczenie o poddaniu się egzekucji k. 28; potwierdzenie stanu zadłużenia k. 29; wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. 30-31; dokumenty ze sprawy KM 574/08 k. 32-38; wezwanie do zapłaty k. 47; zgoda z dnia 18.12.2006 r. k. 49; wniosek z dnia 04.09.2013 r. k. 39-40; postanowienie z dnia 15.10.2013 r. k. 41)

W dniu 17 września 2013 r. (...) S.A. zawarł z U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej Bankowi wobec S. Ś. z tytułu umowy pożyczki hipotecznej Nr(...) (...) z dnia 18 grudnia 2006 r. na kwotę łączną 1.044.119,24 zł, na którą składa się 454.315,20 zł z tytułu zaległego kapitału, 589.038,52 z tytułu odsetek i 765,52 zł z tytułu poniesionych kosztów.

O przelewie wierzytelności S. Ś. został powiadomiony pismem z dnia 3 października 2013 r.

Po dacie cesji Fundusz uczestniczył na prawach wierzyciela hipotecznego w egzekucji skierowanej do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie umowy pożyczki hipotecznej Nr(...) (...), która okazała się skuteczna.

(dowód: oświadczenie (...) z dnia 04.10.2013 r. k. 50; dokumenty ze sprawy KM 516/13 k. 42-46; odpis Kw Nr (...) k. 51-58; umowa cesji z załącznikami k. 76-85; pismo z dnia 03.10.2013 r. k. 48; wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu k. 5)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. Ś. kwoty w łącznej wysokości 1.137,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dowodził, że na podstawie cesji z dnia 17 września 2013 r. nabył od (...) S.A. przysługującą mu wierzytelność wobec pozwanego związaną z zawartą przez niego umową bankową - pożyczki hipotecznej Nr (...) (...). Strona pozwana domagała się zaś oddalenia powództwa w całości, kwestionując w pierwszej kolejności wykazanie przez powoda zawarcia umowy z S. Ś..

Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu, stwierdzić trzeba, że nie zasługiwał on na akceptację. Z załączonej do akt sprawy przez Fundusz dokumentacji – której wiarygodności, ani prawdziwości nie kwestionowano w toku procesu – wynika bowiem

w sposób jednoznaczny, że poprzednika prawnego strony powodowej, tj. Bank (...) S.A., łączyła z S. Ś. umowa pożyczki hipotecznej z dnia 18 grudnia 2006r., czego dowodzi chociażby fakt złożenia przez wymienionego pod nią i jej załącznikami własnoręcznych podpisów. W tej sytuacji, mając nadto na względzie, że strona pozwana nie negocjowała faktu udzielenia przez S. Ś. zabezpieczenia ww. pożyczki poprzez ustanowienie hipoteki umownej zwykłej w kwocie 464.500 zł oraz hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 102.190.00 zł na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy

w (...)Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...) (zob. k. 20, 51-58), stwierdzić należało, że wywody zawarte w odpowiedzi na pozew nie znajdują uzasadnienia. Strona pozwana nie zdołała zatem skutecznie podważyć faktu zawarcia przez S. Ś. przedmiotowej umowy. Zapatrywanie to jest tym bardziej zasadne, jeśli zważy się, że strona pozwana nie podważała również wystawienia

w dniu 3 kwietnia 2008 r. przez Bank (...) S.A. tytułu egzekucyjnego, który na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z 30 maja 2008 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, jak też faktu wszczęcia na jego podstawie postępowań egzekucyjnych o sygn. KM 574/08 i KM 10520/13. Sąd, mając natomiast na uwadze stanowisko stron w omawianym zakresie, jak też przedstawioną na ich poparcie dokumentację – mającą charakter urzędowy – uznał wskazane fakty za udowodnione.

Sąd nie podzielił także zapatrywania strony pozwanej odnośnie do odstąpienia od zawiadomienia S. Ś. o cesji dokonanej przez Bank (...) S.A. na rzecz Funduszu w dniu 17 września 2013 r. Pomijając okoliczność, że pozwany w dniu 18 grudnia 2006 r. wyraził zgodę na dokonanie przez wierzyciela ewentualnego przelewu wymagalnej wierzytelności wynikającej z tytułu udzielonej mu pożyczki hipotecznej Nr (...) (...) w kwocie 464.500 zł na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny lub fundusz sekurytyzacyjny (k. 49), wskazać wypada, iż pismem

z dnia 3 października 2013 r. został on powiadomiony na adres zamieszkania o dokonanej transakcji. W tej sytuacji, uwzględniając, że w umowie z dnia 18 grudnia 2006 r. nie zawarto zastrzeżenia odnośnie niemożności przeniesienia przez wierzyciela wierzytelności na osobę trzecią, postępowanie Banku (...) S.A. w omawianym zakresie uznać należy za zgodne

z przepisami prawa, w tym art. 509 § 1 k.c.

Reasumując, na podstawie umowy z dnia 17 września 2013 r. doszło do skutecznego przelewu na rzecz Funduszu wierzytelności przysługującej pierwotnie Bankowi (...) S.A. przeciwko S. Ś..

Strona pozwana nie kwestionowała przy tym wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia przypadającego na kwotę kapitału w wysokości 454.315,20 zł oraz kosztów

w wysokości 765,52 zł, podważając – jako godzące w zasady współżycia społecznego – wyliczenie odsetek na poziomie 682.490,53 zł.

Rozpatrując tę kwestię wskazać wypada, że zgodnie z art. 481 §1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie pozwany, mimo upływu termin wymagalności roszczenia, nie spłacił swojego zadłużenia, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty wynikłych z tego tytułu odsetek. W § 2 art. 481 k.c. w brzmieniu przed 1 stycznia 2016 r., (zgodnie bowiem z art. 56 ustawy z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2015, poz. 1830/, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. 1 stycznia 2016 r., stosuje się przepisy dotychczasowe) przewidziano zaś, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie jest z góry oznaczona, wierzycielowi należą się odsetki ustawowe. Jednakże, gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. W doktrynie – na stan prawny do 1 stycznia 2016 r. - sporna pozostawała przy tym kwestia, czy ta wyższa stopa odsetek za opóźnienie mogła przekraczać wysokość odsetek maksymalnych wskazanych w art. 359 § 2¹ k.c., czy też nie. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę stoi na stanowisku, że zasadne jest objęcie odsetek za opóźnienie ograniczeniem z art. 359 § 2¹ k.c. Stosownie do tego przepisy w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2015 r. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie mogło w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (tzw. odsetki maksymalne). Taka sytuacja miała natomiast miejsce w przedmiotowej sprawie. Powód przedstawił tabelę oprocentowania, z której wynika, że wskazany próg nie został przekroczony. Na podstawie art. 353 § 1 k.c. i art. 6 k.c. Sąd zasądził zatem od pozwanego S. Ś. na rzecz powoda U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu

Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1.137,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. 22 lipca 2015 r. do dnia zapłaty (punkt I).

Na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014, poz. 1025 ze zm.) nakazano ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie) kwotę 42.659 zł tytułem brakującej części opłaty od pozwu (punkt II).

O wynagrodzeniu kuratora ustanowionego w procesie dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – D. W. orzeczono w oparciu o § 8 pkt 7 Rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U z 2013, poz. 1476), nakazując wypłacić je w kwocie 1.800 zł z zaliczki powoda, która wpłynęła na konto dochodów budżetowych w dniu 9 marca 2016 r. (punkt III). Wynagrodzenie to mieści się w ustawowych granicach, a ponadto odpowiada ciężarowi odpowiedzialności, jaką w sprawie o tak poważną kwotę przyjął na siebie kurator.

O kosztach procesu rozstrzygnięto stosownie do art. 98 k.p.c., zasądzać od pozwanego na rzecz powoda kwotę 65.879 zł (na którą składa się opłata od pozwu

w wysokości 56.879, koszty zastępstwa procesowego wg norm przepisanych – stawka minimalna dla danej wartości przedmiotu sporu 7.200 zł i wynagrodzenie kuratora 1.800 zł).